

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er også glad for, at Venstre nu støtter denne delvise ophævelse af aldersdiskriminationen i modsætning til for et par måneder siden, da vi diskuterede Enhedslistens forslag om det samme. For os er det underordnet, om forslaget kommer fra regeringen eller fra Enhedslisten, bare tingene kommer igennem.

Jeg forstår stadig ikke ligesom de foregående spørgere, hvad der ligger i, at det her er det første skridt. Betyder det, at Venstre målrettet arbejder på, at man vil gå videre, at Venstre vil finde en plan for, hvordan man får udvidet ledsageordningen til også at gælde dem, hvor behovet først indtræder, efter at de er blevet folkepensionister? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: I hørings svarene fremgår det også i svarene fra handicaporganisationerne, at der er forskellige problemer i den nuværende ledsageordning, og at man derfor er meget ked af, at revisionsbestemmelsen bliver ophævet, vil Venstre være med til at sikre, at der bliver gennemført en undersøgelse af, hvordan ledsageordningen fungerer i dag, og hvilke forbedringer der eventuelt kan gennemføres?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det tal på 1,4 mia. kr. kan jeg også huske, fra dengang vi i sin tid fremsatte forslaget. Siden da er der rejst en berettiget tvivl, synes jeg, om, hvorvidt det koster så meget. Man har faktisk gennemført en ledsageordning i Århus Kommune, og jeg vil spørge Venstres ordfører og også socialministeren, om vi ikke kan bruge udvalgsarbejdet til at indhente de erfaringer fra Århus, som tyder på, at vi taler om et langt, langt mindre beløb.

Vi er opmærksomme på, at Venstre er bundet af skattestoppet og derfor kan have svært ved at lave noget, der koster penge, for at hjælpe folk i sådan en lidt større målestok, og derfor kunne det jo være meget behjælpeligt, hvis Århushistorien ender ud i, at det er et langt lavere beløb, vi skal sigte efter. Hvis det er det, er det så ikke nemmere for Venstre at kombinere skattestoppet og en sådan forbedring?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare sige, at selvfølgelig kan vi drøfte alle ting under udvalgsarbejdet. Jeg vil bare sige, at

det her er et eksempel på, at selv om vi har dette dejlige, glædelige skattestop, kan man også godt prioritere en serviceforbedring til de svageste i vort samfund. Det glæder Venstre sig over.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Flemming Oppfeldt svarede ikke på mine to spørgsmål, så jeg ville blive meget glad, hvis hr. Flemming Oppfeldt ville gøre det i næste omgang.

Det første spørgsmål var: Har Venstre en plan om, at man vil gå videre med at udvide ledsageordningen, når nu hr. Flemming Oppfeldt siger, at det her kun er første skridt?

Og det andet spørgsmål var: Vil Venstre medvirke til, at vi får en undersøgelse af, hvordan ledsageordningen virker i dag, således at det ikke bliver, som handicaporganisationerne er bange for, at når vi ophæver revisionsbestemmelsen, så fører det til, at der ikke kommer nogen undersøgelse af, hvordan ordningen virker i dag, og om der eventuelt er behov for nogle forbedringer.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Jørn Pedersen.

Jørn Pedersen (S):

Da et meget stort flertal her i Folketinget i 1997 vedtog at ændre serviceloven med virkning fra den 1. august 1998, var netop ledsageordningen et meget, meget vigtigt element. Og jeg kan glæde mig over, at de to regeringspartier var med i forhandlingerne gennem hele forløbet og var enige i, at hvis man skulle udvide, ville det blive en meget, meget dyr løsning.

Det var sådan set grunden til, at vi stoppede ved de 67 år, det er der ingen grund til at skjule, det har vi heller aldrig lagt skjul på. Vi ville gerne være gået videre, men de økonomiske rammer tillod ikke, at vi gik videre på daværende tidspunkt. Derfor er det da dejligt, at der nu er kommet penge, så vi kan køre videre for den ene del af problemet, den lille del nemlig.

En anden grund til, at vi ikke gik videre dengang, var, at det helt oplagt mange steder ville blive opfattet, som om der ikke var lighed for loven, når man sagde, at folk, der var i nøjagtig samme situation, ikke havde samme rettigheder. Det var det, der i første omgang afholdt os fra at gå videre, for vi var klar over, at vi fik et selvskabt problem, når vi kunne sige til én gruppe: